

Oglas, pripisana št. štampa i računaju se na temelju običajnog običaja ili po dogovoru.

Kod za predstojeće, oglas št. štampa se naplaćuje na pola od običajne. Medicinska u Beču za administraciju Seta u Puli.

Kod svake vrste točne od štampa, presone i najbliže političke predstojeće.

Tim list na vrijeme ne prima, neka se javi odgovornosti u stvarnom smislu, za koji se na plaću političara, ako se izvane štampa - Medicinska.

Čitavost štampa br. 47-48

Telefon listare broj 38.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

Iskri svakog sloboda i politika
u politiku.

Netičkani dopisi se ne vraćaju, nepodpisani nećemo, a ne-frankirani neprimamo.

Prisiljena na političarima stoji:
12 K u obće, na godinu
6 K za slobodu, na godinu
ili K 6 — odu. 3 — na pol godinu.

Izvan crtarine više političara.
Pisala i običaju se u Puli.

Pojedini broj stoji 10 K. kod u Puli, teži izvan iste.

Uredništvo se nalazi u ulici Glinke br. 5 te prima članke ova našeg i svake svaki dan od 11—12 sati prije podne.

„Stegom raste mala stvar, a našoga sve pokvari.“ Krasna poslova.

Odgovorni urednik i izdavačelj Stepo Givić. — U nakladi tiskare J. Kriepotić i drug. u Puli. — Glavni suradnik prof. Matko Mandić u Trstu.

Svećenstvo i politika.

Pozivom na razne izjave sv. Stolicice i na tumačenja najglasovitijih biskupa katoličke crkve pokazali smo više puta u ovom listu, kako se je katoličkomu svećenstvu često preporučalo s visokih i s najviše mjesta, da se bave politikom, ili da stupe javno na obranu vjere i crkve protiv onih, koji se zauzimaju za lažliberalna i protivjerska načela. S toga i nalazimo skoro u svih zakonodavnih tjelih svieta predstavnike crkve, njezine ponajbolje naučitelje i zastupnike. U mnogih prosvjetljenih državah imadu crkveni dostojanstvenici po zakonu pravo sjediti u saborih i parlamentih, pa i nebili izabrani kao ostali zastupnici. Od davnih vremena htjeli su zakonodavci imati među svojim najboljim savjetnicima i pomoćnicima zastupnike i predstavnike crkve, osobito njezine visoke dostojanstvenike.

Neprijatelji vjere i katoličkog svećenstva, novovieki liberalci, a u istinu najveći nasilnici i najljući protivnici prave slobode, gledaju mrko u zakonodavnih tjelih na zastupnike i predstavnike katoličkog svećenstva.

Kod nas u Primorju valja od tog obćenitog lažliberalnog načela učiniti iznimku glede onog diela talijanskog svećenstva, koje se hotice ili nehotice nalazi u službi protivnika vjere i crkve.

Što se tiče slavenskog, hrvatskog i slovenskog svećenstva Primorja u obće, napose pako naše Istre, ono bi se moralo po sudu naših narodnih protivnika i po mnijenju židovskoslobodozidarskih listova posve kniiti ne samo politike, nego dapače i svakoga javnoga djelovanja. Koli naši narodni dušmani toli njihova javna glasila zahtjevaju i od crkvenih i svjetskih oblastih, da se djelovanje slavenskog svećenika u Istri posve ograniči na oltar, propoviedaonicu i izpoviedaonicu. Izvan crkve nebi smio biti naš svećenik ni obćinarom, ni građaninom, ni državljanimom — da, ni čovjekom! Ali da se razumijemo, to s l o b o d o u m n o načelo vrijedi samo za naše svećenstvo. Talijanskomu svećeniku, koji misli i radi u smislu naših liberalaca, tomu je sve prosto i sve dozvoljeno.

Vrlo nam je drago što možemo priobćiti mnijenje uvaženog lista, glasila zagrebačke nadbiskupije, velezaslužnog „Katoličkog lista“, koji razpravlja u svojem 52. broju od 31/10. na uvodnom mjestu pod naslovom „Uvijek ista pjesma“ o tom velevažnom pitanju. Članak taj prihćujemo u celosti znajući, da ćemo tim ugodi našemu mukotrpnomu svećenstvu i svim onim, kojim valja često odbijati neopravdane, bezobrazne i brutalne navale na naše duhovne pastire.

Članak glasi:

„Ne znamo, da li se je toliko nesmisla o stvari kojoj kada pisalo i isticalo, bilo javno, bilo privatno, koliko upravo u ovo posljednjih nekoliko godina o svećenstvu i o politici.“

Protivnici vjere i crkve svom bi silom htjeli, da se svećenstvo ne bavi politikom, da se tako oni mogu laglje baviti s protivjerkom i protucrkvenom politikom. A zaboravljaju kod toga, da dok oni ovakav nesmisao ističu, dotle sam zakon svećenikom, kao građanom i državljanom, koji kao i ostali građani i državljani nose obćinske i državne terete, daje izričito pravo, da se i oni mogu i smiju u okviru zakona baviti politikom, i slobodno sudjelovati kod izbora zastupnika u zakonodavno tjelo.

Značajno je, da se ovaki nesmisli, da je svećenikom naime mjesto jedino na propoviedaonicu, u ispoviedaonicu i kod žrtvenika, a ne kod izbora, opetuju upravo u vrijeme, kad se radi o izborih.

Ne spada na nas, niti u okvir našega lista, politika kao takova. Mi tjeramo ne politiku obćenu, nego politiku našega lista; komu smo urednikom; politiku vjersko-crkvenu, ili ako se hoće, politiku Kristovu.

No kad se hoće odbiti svećenstvo kao tobože nekim višim, mudrijim savjetom, u ime časti i ugleda, da se ono u interes vjere i crkve ne mješa u politiku, koja da na njega ne spada, onda svaki svećenik, svjestan si svojih dužnosti i prava, sa zakonom u ruci, ovakim savjetnikom ima pravo neustrasivo doviknuti: građanin sam! državljanin sam!

No jer usljed ovakih fraza ima i ne malo pomutnje pojmovne, te se i po gdje koji slabić, koji dublje ne misli, ovakim frazama u kratkovidnosti dađe zavesti, hoćemo da našim čitaocem, na ovake u vjetar bačene fraze, samo neke u kratko misli razjasnimo, da se s ovakim frazama ne dađu zaslepit, nego da stalno i nepomutno upru oči u savjesti i u zakon, te u jednom i u drugom motre svoje glavno uporište i mjerilo. A hoćemo to, ne da dokažemo, da se svećenik ima pravo baviti politikom, jer to je, ma koliko protivnici niekali, po sebi jasno i uzakojeno, nego više, da pravac istaknemo, i razlog, za što se je svećenik dužan politikom baviti.

U čem stoji izborno pravo? Stoji u tom, da zakon građanom svojim daje po volji pravo birati muževe, koji će ih u zakonodavnom tjelu, po njihovoj volji i namjeri zastupati, te vršiti vlast zakonodavnu, stvarajući ili dokidajući zakone, koji su bilo na dobrobit bilo na štetu obćenitu.

Po sebi se otuda razumjeva, da se dotičnim građanom, dakle i svećenikom, koji imaju pravo izbora, nameće i dužnost birati, jer o tom, kako muzevi dolaze u zakonodavno tjelo, ovisi i sreća i dobrobit domovine, koju nam je sam Bog naložio i zapoviedio ljubiti, a koju nam je On sam i stvorio i dao, da nam bude čvaricom najsvetijih i najuzvišenijih ideala: vjere, crkve, obitelji i vremenitih dobara naših,

a i osobne naše slobode i prava našega. Prema tomu je kod ovakova izbora dužan svatko, a po gotovo svećenik, kao građanin i osobiti čuvav ovih ideala, sudjelovati. Jer ako nitko nije ovlašten, da svojom abatinencijom bude uzrokom i povodom, te najsvetiji ovi ideali vjere, crkve i domovine dodju ne u ruke čestitih i vrstnih muževa, nego možda u ruke nevriednih i nesposobnih, te za cijelo u prvom redu nije ovlašten svećenik, da bude on uzrokom, te u tako uzvišeno tjelo, kao što je zakonodavno tjelo, dodju ljudi, kojim je možda pred očima više prolazni, osobni interes, nego obće dobro vjere, crkve i domovine. Za to se upravo svakomu u savjesti i nameće dužnost birati u tako važno zakonodavno tjelo muževe, koji su najvriedniji i najsposobniji, koji će i srcem i znanjem znati braniti i zauzimati se za ove ideale.

Dakako, reći će možda tko god: šta ja znam, tko je vriedan, a tko nije vriedan; nikomu to nije napisano na čelu.

No na ovaki izgovor odgovoriti nam je samo ovo: U ovako znamenitom momentu, kakav je ovaj, prije izbora, ili bolje da rećemo, prije glasovanja, svatko je dužan u savjesti iznajprije dobro svoju savjest izpitati, jer tu se radi ni o čem drugom, nego o dobru i o zlu; a onda, po nukanju svoje savjesti, i pod okom samoga vječnoga Sudca, pred kojim će jednom bez sumnje svatko i za svoj glas račun polagati — dužan se je ravnati i raditi.

Za to, ako svećenik, ili uobće izbornik, sumnja, te sam nije na čistu, da li kandidat ima sve one vrline, koje treba da visoko riese jednoga narodnoga zastupnika, da li kandidat možda ne teži u sabor samo zato, da udovolji svojim osobnim interesom, jer je možda u materijalnoj ili moralnoj kakvoj biedi, dužan je izbornik savjestno to ispitati, te doznav od drugoga, kakav je u istinu dotični kandidat, i prema tome se ravnati.

To su temeljne, glavne misli, ili bolje načela, kojih treba da se kod izbora zastupnika svaki svećenik u savjesti drži, ako ne će da bude u stadu svome najnamnik.

Prema tome niti jedan svećenik savjestan, ake bez duše nije prešao u službu protivnika vjere i crkve i domovine, ne samo da ne smije sam glasovati za takovoga kandidata, koji bi bio protivnik vjere i crkve, a po tom i domovine, nego je u savjesti dužan, koliko je u njegovoj snazi, i koliko mu postojeći zakoni dopuštaju, sve učiniti kod izbornika stada svoga, da ovakav kandidat ne dodje u zakonodavno tjelo. Jer ovakov je kandidat bez sumnje najveća nesreća; ne samo za vjeru i crkvu i domovinu, nego i u obće za državu i poredak ljudski. Za to se svakomu izborniku, i svećeniku, nameće upravo dužnost, ako se čestit kandidat sam ne javi, da takovoga čestitoga kandidata upravo sam traži, koji se osjeća i interese njegove savjestno zagupati. Dapače, ovakovoga čestitoga kandidata, jer za cijelo posvetiti se službi narodnoga

zastupnika nije ugodan posao, treba upravo moliti i proćiti, da primi kandidatura, te zastupa obće dobro domovine. Glasoviti biskup francuski Guilbert, izdavač na svoj kler u svoje vrijeme u oči izbora okružnicu, u kojoj daje upute svome kleru, kako mu se u izborih ravnati, na jednom mjestu reće dapače, da je čestit svećenik i onda dužan glasovati, kada mu nije moguće ni čestitoga kandidata dobiti, ili skloniti, da kandidira, a kako? Da si naime svoje pravo izbora, koje mu po zakonu pripada, sačuva, on će, jer za cijelo ima u župi, ili okolici njegovoj i čestitih muževa, u dogovoru s istomisljenici, ma ih i neznanat broj bio, glasovati za jednoga od tih čestitih muževa, makar i unapried znao, da je njegov glas zaludu. Takov glas, kaže biskup, nipošto nije zaludu, niti bez roda. Taki glas je dostojan i častan prosvjed protiv neistine. Sustegnuti se pak od glasovanja, znači upravo toliko, koliko protivnika poduprijeti; jer ovakim neglasovanjem dolaze gotovo vazda protivnici do pobjede; a nije ni za dotičnoga koj se je sustegnulo od glasovanja častno, jer pravo i istinu svatko je, na svakom mjestu dužan u savjesti odlučno i otvoreno braniti i zastupati, kao i obratno, dužan je svojim glasom odlučno nstati protiv neistine. A to sve za to, jer dobri ili loši izbori, odnosno, dobri ili nevaljani kandidati, najveća su sreća, ili nesreća po vjeru crkvu i domovinu. Dapače, mi bismo rekli, da o dobrih izborih odnosno vriednih kandidatih upravo ovisi dobrobit vjere i crkve i naroda, kao i u obće interesi domovine, već prema tome, kakovi muzevi uzmu u zakonodavnom tjelu kormilo u ruke. Za to je dobro ono, rekao biskup Irelanđ na sinodi prošle godine svećenstvu svomu, a kasnije u javnoj skupštini i ustalim katolikom, kad je naglasio, da sve, i vjera, i domovina, i kuća, i polja, i vinograd, i obitelji, i djeca, i djeca djece, i njihova sreća i nesreća, ovisi od dobrih ili zlih izbora, od dobrih ili nevaljanijih zastupnika.

Ne bhrinimo se dakle, što protivnici vazda ističu, da za svećenstvo nije politika, da se ono ne smije u politiku mješati. Tu misao je upravo sadanji sv. Otac pada Leon XIII. kao i predasnici njegovi ne jedanput kao neispravnu istakao i osudio. Dobrobit vjere i crkve i poredak ljudskog a upravo su u tako uzkom vezu s politikom i s izbori, kako su u uzkom vezu svjello i sunce, grana i stablo. Katolički biskupi vazda su ozbiljno shvatali, i shvaćaju politiku i izbore politike, te su vjernikom svojim, ponukani savješću i interesu vjere i crkve, i upute davali, kako im se vladati za vrijeme izbora, i kakve muzevi im je birati u zakonodavno tjelo. I kad je ono prošle godine biskup praški, a ove godine biskup olomučki na svećenstvo i stado svoje upravio jednu takvu okružnicu, dakako da je liberalno novinstvo, protivno vjeri i crkvi i dobrobiti pravog domovine, listom ustalo protiv okružnice. No tomu se nije bilo ni čuditi, kao što to nije ni odlučnih biskupa smetalo. Tako ni nas, opetujemo, neka ne smeta, što se hoće, i

trag, a ne bude li novaca, poći će posjedi ili kmeštine pod bubanj. Novac je lahko posuditi, ali je teško vratiti, a mi znamo dobro, da nam talijanska gospoda nedaju ništa badava. Gospoda zabijevaju obično svoj kapital i debele interese, a tako će biti i sada. Nijedan pametan kmet neće im poći na vergun.

Nesreća na moru. Dne 4. t. m. odputila se je iz rieke luke obična prevozna ladja (traget) pri Omišlja na otoku Krku. Na ladji bijahu tri mornara i jedna 30-godišnja ženska, imenom Pindullić Margarita, koja je došla na Rieku po poslu. Kad je ladja dospjela naproti Martinišćici prevrnu ju iznenada vjetar. Mužkarci uhvatili se za prevrnutu ladju dočim je nestalo ženske. Nesretnim mornarom priskoči na pomoć parobrodski poduzetničiva lučkih radnja. Na mjestu nesreće uzalud tražise žensku, koju nadjose kasnije u ladji mrtvu. Ona se je sirota slisla u ladju i ondje je našla preranu smrt. Vječni njoj pokoj!

Iz drugih krajeva:

Počastna sablja. Francezki izsluženi i odlikovani vojnici podariti će ruskomu caru Nikolii II. počastnu sablju izvanredne krasote i velike cijene na uspomenu njegovog posljednjeg boravka u Francezkoj. Ta sablja biti će pravo remek-djelo zlatarske umjetnosti a stajati će 12.000 franaka. Posebno odaslanstvo izsluženih vojnika predati će caru Nikolii tu počastnu sablju.

Riedak stoljažak za oltar. Crkva sv. Frides-wide u Londonu dobila je na dar nedavno jedan dragocjeni stolnjak za oltar, kakva neima stalno nijedna crkva na svijetu. Taj je stolnjak tri metra dug a metar i 10 cm. širok; darovao ga je ovoj crkvi neki bogati župljanin. Zanimivo je na tom stolnjaku, što u njem nema ni traga platnu, nego je saý satkan od najfinijih vlasi. Ima pomiešanih crnih, bijelih, plavih i smeđih vlasi, a rub sastoji od crveno-plave kose. Taj materijal je umjetnički poredan i prelijeva se, osobito u svjetlu svieća, čineći originalnu i skladnu cjelinu. Izradio ga je vješt vlasuljar, koji mu je posvetio više od deset godina svog života. Dobio je kao nagradu za svoj trud 44.000 maraka.

Izgorjeli konji. Dne 3. t. m. noću upalio se je nedaleko karlovačke postaje jedan željeznički vagon u kojem bijahu konji, nabavljeni od englezkih agenta za južnu Afriku. U plamenih za-glavilo je pet konja.

Ruska trgovina. O bogatoj trgovini Rusije vadimo iz Petrogradskog obrtničkog lista sljedeće podatke: Iz Rusije izvezlo se u prvoj polovici tek. godine trgovačke robe za 318,902.000 rubalja; prošle godine u istom razdoblju izvezlo se je za 285,396.000 rubalja. Ovaj prirast u izvozu otpada u prvom redu na gospodarske proizvode i na petrolej. Uvezlo se je u Rusiju tetajem prve polovice ove godine za 265,845.000 rubalja napram 280,346.000 od god. 1900.

Njemačka dovezla je svoje trgovačke robe u Rusiju u tom razdoblju za 102,230.000 rubalja, a iz Rusije izvezlo se za 86,195.000 rubalja robe. Njemačka uvažava najviše svoje trgovine u Rusiju.

Radi toga kaže spomenuti list, da se Rusija neplaši carinarskog cienika Njemačke, jer da će ona lakše naći prodaju svojim poljodjelskim proizvodom vani, nego li Njemačka svojim obrtničkim radnjam.

Put oko zemlje. Iz Petrograda javljaju, da će veliki knez Boris Vladimirović nastupiti polovicom ovoga mjeseca put oko zemlje, te da će zajedno sa svojim bratom Cirilom stići u Egipat, od kuda će oboj velika kneza odgovoriti na oklopnjači „Peresvjaet“ u Colombo. Po tom će veliki knez Boris obići Indiju, dočim će veliki knez Ciril poći na godinu dana k istočno-azijskom brodovlju.

Silna pokvarenost u Italiji. Uz glad i nevolju, koju trpe niži slojevi pučanstva Italije, cvate u toj običnoj zemlji u boljih krugovih najveća pokvarenost. Tamo su na dnevnom redu prevare u novčanih zavodih i dugotrajni procesi, ne samo proti privatnim osobam, nego i proti činovnikom raznih strukah, koji počinise svakojakih zloporaba. Sada javljaju iz Rima o silnih zloporabah, što ih je svojom iztragom ustanovo vladin povjerenik Sarredo, koji je bio odposlan u Napulj povodom lanjskih senzacionalnih otkrića u listu „Avanti“. Senator Sarredo podnio je viadi izvještaj, koji otkriva velike zloporabe i nepodobštine, koje su se u zadnje vieme u Napulju zbivale. Dokazao je, da je čieia magistratska uprava stajala u službi Camorre. Prijašnji gradski načelnik, vojvoda Sormonte, bio je u sa-vezu s vodjama Camorre, sa svjetnici Casale i Aliberti. Karakteristično je, da je medju svekolikim činovničkim osobljem samo 28 činovnika, koji se predizvotom bez ljage pohvaliti mogu. Pri izdavanju javnih radnja odlučivalo je mito. Tko je mogao više dati, dobio je radnju. Dva uvažavana napuljska lista, „Don Marzio“ i „Mattin“ također su razkrinkana. Naj-senzacionalniji i ujedno najzalostniji dio izvještaja je onaj, koji okrivljuje Matilda Serrao, glasovitu spisateljicu, diku talijanske literature, da je ona učestvovala u nepodobštinah grada Napulja. Matilda Serrao je naime supruga uredniku lista „Mattino“, Scarfogliu, a ujedno i glavna suradnica toga lista. Okrivljuje se, da je zlorabila novinarski položaj i ugled, te posredovala za gotov novac različitim sumnjivim osobam, namještenje u javnoj službi. To je po gotovo žatostno, kad se uvaži, da je ona svojim romanima stekla znamenit imetak.

Filijalka C. kr. priv. anstr. kreditnoga zavoda

za trgovinu i obrt u Trstu

prima:

Uplate u krunama

sa predobjavom od 4 dana po	2 1/2 %
U pismim na ime sa predob. od 4 dana po	2 1/2 %
U pismim na ime sa predob. od 8 dana po	3 1/4 %
U pismim na ime sa predob. od 15 dana po	3 3/4 %
U napoleoni na pisma sa predob. od 30 d. po	2 1/2 %
U napoleoni na pisma sa predob. od 3 m. po	2 1/2 %
U napoleoni na pisma sa predob. od 6 m. po	2 1/2 %

Okružni odjel u krunama

razpoloživ smjesta, 2 1/2 % na svaku svotu.

Kruna i napoleoni u tekućem računju.

Uvjeti se sklappaju prigodice već prema roku predobjave.

Izdaje doznačnice

za Beč, Budimpeštu, Brno, Karlove varj, Rieku, Lavov, Prag, Reichenberg, Tropavu, kao također za Zagreb, Arad, Bielefeld, Gablona, Gradac, Sibinj, Inčost, Celovec, Ljubljano, Linc, Olomoc, Sazj i Solograd bez troška.

Bavi se kupnjom i prodajom divisa, novca i vrijednostnih papira.

Prima uplate odrezaka, izvutenih vrijednostnih kano i uplate svake vrsti.

Daje predumove na Warrants i vrijednosti uz najumjerenije uvjete. Predumove otvara na dokumente za London, Pariz, Berlin i druge trgove po vrlo umjerenih uvjetih.

Kreditna pisma izdaje za-kojgod. trg.

Utožci u pohranu.

Prima se u pohranu vrijednostni papiri, zlatni i srebrni novac i bankovni papiri. Uvjeti se mogu doznati obrativ se na blagajne zavoda.

Mjenbene naputnice.

Blagajne zavoda izplaćuju mjenbene naputnice talijanske banke u talijanskim lirama ili u krunama po danjem tečaju.

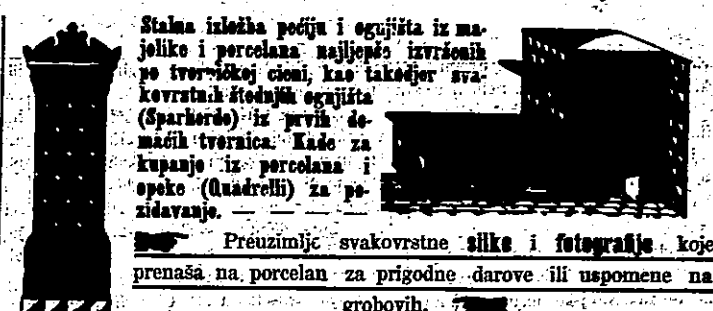
Trst, 7. kolovoza 1900.

Restauracija ■ ■ ■ ŠEPUKA - PAZIN

sa sobami za prespavanje

preporuča se

p. n. obćinstvu i putnikom za mnogobrojan posjet, obećajuc uvijek najtočnijiu poslugu uz dobru domaću kuhinju te razna zdrava i krepka vina. Dobiju se također de-sertna vina, likeri i slastiče.

Stalna izložba pećiju i ognjišta iz ma-jeljike i porcelana najljepše izvršionih po tvorničkoj cieni, kao također sva-kovrstnih štednjak ognjišta (Sparherde) iz prvih de-mačih tvornica. Kade za kupanje iz porcelana i opeke (Quadrelli) za po-zidavanje.

Preuzimjic svakovrstne silke i fotografije koje prenaša na porcelan za prigodne darove ili uspomene na grobovih.

Josip Potočnik

Via Barbacani 5 — POLA — Via Barbacani 5
skladište glinonih peći, štednjaka i kada za kupanje.

Najnoviji pokrovi za dimnike (sistem Betz).

Najbolji, najjednostavniji i najjeftiniji usisavač dima!

Pokrovi za dimnike Detzovog sistema upo-rabljaju se najboljim uspjehom u svih veli-činah za dimnike pri-vatnih kuća, škola, bol-nica, tvornica, javnih prostorija, i to:

- kod novogradje-vinah na mjesto do-sađanih pokrova, ako se želi imati dobro ognjište;
- kod slabo pri-re-djenih ognjišta za pos-pješenje propuha i za-priječenje usuzbinja dima;
- za prozračbu i ja-čanje promjene zraka, odnosno kao najbolji za-klopac prozračnih pri-prava.

Cienike želje bezplatno i franke izključivi gra-ditelj ognjišta i dimnika

JOSIP POTOČNIK
POLA.

Rodoljubi!

Kupujte samo Cirilo-Methodijske žigice!

Objava!

Obični Svetomartinski sajam biti će ove godine u Hubedu u ponedjeljak po Sv. Martinu, t. j. dne 18. novembra 1901.

Pripravljen jest poseban prostor za drobno blago i živinu po propisu novog zakona.

Obćinska uprava u Hubedu dne 30. oktobra 1901.

Seoski predstojnik:
Anton Rojc.

Objed i večera

sa 1/2 litre vina

dobije se u restauraciji „Stadt Pola“ (u kući Čitavice) za samih 8 kruna nedjeljne.

Prve slovenske skladište pokućstva

Prsni čaj sa „Ucke-Gore“.

Izvrstni domaći lijek proti
influenci, kašlju, nahladi
i hrapavosti, protiprsnom
kataru ili promuklosti
grla.

Cijena 50 para.

Glavno skladište:
Ljekarna L. Ghersetich,
Volosko — Istra.

Dobiva se u svakoj Ljekarnici.

Antona Černigoj

Trst

Via di Piazza vecchia 1, u kući Maroni,
podružnica stolarske zadruge u Gorici.

Skladišta u Solkanu - Trstu.

Tvornica sa strojevnim obratom

Svaka je konkurencija nemoguća jer je pokućstvo iz prve ruke.